

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8C/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214823
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512214823.3

Rozhodnutie

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: M. N., D.. XX.XX.XXXX, N. C. XXXX/XX, XXX XX A., o zaplatenie 251,48 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.11.2012 domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu 501,48 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 323,54 € od 09.12.2011 do 16.02.2012 vo výške 5,74 €, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 223,54 € od 17.02.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2011 medzi postupcom (Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155) a postupníkom (navrhovateľom) postúpil postupca na neho pohľadávku voči odporcovi. Ďalej uviedol, že dňa 08.09.2006 uzatvoril postupca s odporcom zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu boli zo strany postupcu poskytnuté peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností ako i ďalšie náležitosti sú upravené v uzavretej zmluve a všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom na to, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť zo zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 601,48 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 323,54 €, riadneho úroku 153,48 €, úroku z omeškania 100,89 € a ostatného príslušenstva a poplatkov vo výške 23,57 € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok. Odporca uznal vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Odporca dňa 16.02.2012 uhradil sumu 100,-€. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 223,54 €, riadneho úroku 153,48 €, úroku z omeškania 100,89 € a ostatného príslušenstva vo výške 23,57 €.

Odporca sa k doručenému návrhu napriek výzve súdu nevyjadril.

Dňa 24.07.2014 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu čiastočné späťvzatie návrhu v sume 250,-€ z dôvodu, že odporca po podaní návrhu dňa 12.6.2014 uhradil sumu 250,-€. Tunajší súd uznesením č.k.8C/67/2013-39 zo dňa 17.10.2014 konanie v časti o zaplatenie sumy 250,-eur a o zaplatenie úroku z omeškania v rozsahu prevyšujúcom sumu 12,25 eur zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.12.2014.

Dňa 20.10.2014 bola tunajšiemu súdu na podklade výzvy súdu (návrh nedostatočne odôvodnený, tzv. formulárová žaloba) právnym zástupcom navrhovateľa doručená špecifikácia žalovanej sumy, v ktorej uviedol, že na základe žiadosti odporcu dňa 8.9.2006 uzatvoril pôvodný veriteľ s odporcom Zmluvu o vydaní kreditnej platobnej karty, prostredníctvom ktorej odporca vyčerpal sumu 454,76 € a úhrady vykonal vo výške 324,15 €, pričom súčet debetných operácií predstavuje suma 925,63 € a súčet kreditných operácií predstavuje suma 324,15 €. Dlžná suma 601,48 € je rozdielom debetných a kreditných operácií s tým, že odporca po postúpení uhradil sumu 100,-€.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z listinných dôkazov: žiadosti o vydanie platobnej karty VÚB, obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s jej prílohou, dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pokusu o zmier, platobnej histórie zistil tento skutkový stav veci:

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2011 spolu s prílohou k zmluve navrhovateľ preukázal svoje právne nástupníctvo vo veci. Z prílohy k tejto zmluve súd zistil, že na navrhovateľa bola postúpená pohľadávka v sume 601,48 €, ktorá sa stala splatnou dňa 30.06.2008. Kartový účet bol otvorený dňa 20.08.2006.

Odporca dňa 8.9.2006 podpísal žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., typ karty: flexikarta - nákupná karta. V žiadosti neboli uvedené žiadne sumy, úverový limit, mesačné splátky, úroková sadzba, atď. V žiadosti bolo vedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Z obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a.s. pred vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov (ďalej len „OP“) z Čl. II. bod 1. vyplýva, že predpokladom na vydanie hlavnej karty je schválenie žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. a poskytnutie úverového limitu bankou. Podľa Čl. III. bod 15. OP spolu s vydaním hlavnej karty banka automaticky otvára kartový účet (t.j. interný účet banky určený na účtovanie všetkých transakcií použitím karty). Podľa Čl. V. bod 27. OP úroková sadzba je pohyblivá. Z OP vyplýva, že kreditná platobná karta je platobný prostriedok, prostredníctvom ktorého je držiteľ oprávnený vykonávať bezhotovostné a hotovostné platobné operácie.

Debetné a kreditné operácie odporcu navrhovateľ preukazoval platobnou históriou odporcu.

Dňa 19.01.2012 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“), ktorou dlžník uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom (Všeobecná úverová banka, a.s.), číslo zmluvy / zákazníka : XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.08.2006, pričom dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 323,54 € a nákladov inkasného konania 90,22 €. V dohode je v bode 3.1. uvedené, že osoby uvedené v bode 1.2 (teda v tomto prípade odporca) vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Výška splátky bola uvedená v sume 100,-€ mesačne.

Pokusom o zmier zo dňa 12.11.2012 navrhovateľ vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy 522,52 €.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že _____ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu 8.9.2006, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. V závislosti od formy poskytnutého

spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu 8.9.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného k 23.07.2012 (podpísaná dohoda o uzavretí splátkové kalendára a uznaní záväzku), nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom k 23.7.2012, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z listinných dôkazov súd dospel k záveru, že odporca a právny predchodca navrhovateľa na základe žiadosti odporcu uzatvorili (po jej schválení právnym predchodcom navrhovateľa) zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, prostredníctvom ktorej bolo odporcovi umožnené vykonávať bezhotovostné a hotovostné platobné operácie. Dôkazom schválenia žiadosti odporcu je otvorenie

kartového účtu, ktorý je podľa OP spojený s vydaním hlavnej karty, pričom z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok jednoznačne vyplýva, že kartový účet bol odporcovi otvorený dňa 20.08.2006. Odporca túto skutočnosť žiadnym spôsobom ani nerozporoval. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pri ktorej odporca vystupoval v pozícii spotrebiteľa (§ 3 ods. 2 citovaného zákona) a právny predchodca navrhovateľa v pozícii veriteľa (§ 3 ods. 1 citovaného zákona). Svojím charakterom je nutné túto zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva, resp. žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty uzavretá právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah odporca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačený.

Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku /§ 101/, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme

naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Z obsahu prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok bolo preukázané, že dátum splatnosti postúpenej pohľadávky bol dňa 30.6.2008, a teda dňa 01.07.2008 začala plynúť v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka všeobecná trojročná premlčacia doba (z dôvodu aplikácie spotrebiteľského práva, resp. Občianskeho zákonníka z vyššie uvedených dôvodov), ktorá uplynula dňa 01.07.2011, pričom návrh bol na súd podaný dňa 30.11.2012, teda v čase, keď bol jeho nárok v celom rozsahu premlčaný.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku súdna prax (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp. zn. 4Co/940/2013 zo dňa 16.10.2014) už zaujala stanovisko, že pri uzatváraní týchto dohôd zo strany navrhovateľa došlo k nekalej obchodnej praktike. Je nepochybné, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah so spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné aj na tento právny úkon aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typicky formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Aj v tomto prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku predloženú navrhovateľom, treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Z textu dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť. Text dohody je podpísaný na dopredu navrhovateľom pripravený formulár, vytlačený drobným písmom, ktorého obsah nemôže spotrebiteľ ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Vychádzajúc zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu do bodu 3 dohody obsahovo označené ako „forma splatenia záväzku“ zavádzajúce, a preto napíňa kritériá nekalej obchodnej praktiky. Súd uznanie dlhu odporcom považoval za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože sa prieči zákonu (§ 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si odporca návrhom neuplatnil priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.). Súd ešte dodáva, že čiastočné späťvzatie návrhu na základe úhrady odporcu dňom 12.6.2014, t.j. po začatí konania nič nemení na rozhodnutí o náhrade trov konania, nakoľko ako je vyššie uvedené, nárok uplatnený týmto návrhom bol v čase začatia konania

už v celom rozsahu premlčaný, a preto prípadné úhrady v čase tohto konania nemohli ovplyvniť mieru úspechu navrhovateľa v tomto konaní.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)